

[Boligministeren.]

på hele boligmassen under den forudsætning, at husstandsindkomsterne stiger med 7 pct. årlig, har vi foretaget nogle beregninger, der viser — under forudsætning af en stigning i huslejerne på mellem 50 og 100 pct. — at de samlede udgifter i 1967-68 vil blive 172 mill. kr., i 1968-69 192 mill. kr., i 1970-71 219 mill. kr., i 1972-73 235 mill. kr. og i 1974-75 244 mill. kr. Når man erindrer de tal, vi har anslået rent skønsmæssigt fra boligministeriets side, synes jeg nok, at de nuværende tal viser, at vi ikke har ramt meget ved siden af. Disse tal må altså tages med dette forbehold, at enkelte ting i undersøgelsen måske gør, at Århus ikke kan være helt repræsentativ, og de indebærer selvfølgelig heller ikke en udvikling med hensyn til byggeomkostninger i de kommende år, som vi nu ikke kender noget til. Men tallene ligger jo meget nær ved det, der er skønnet at skulle blive udgiften til boligsikring for den nærmeste tid.

Jeg tror også, det var fru Else-Mere Ross, der var inde på spørgsmålet om den schweiziske tilrettelæggelse af byggeri, og at man dér kunne overholde priserne. Så vidt jeg ved, er fremgangsmåden her i landet stort set den samme. Vi får jo også priser ind, og vi har ikke nogen dårlig erfaring for, at de stort set ikke kan holde. Det er klart, at der er spørgsmål om almindelige pris- og lønstigninger, men jeg tror ikke, at man har erfaringer i Schweiz, der er stort bedre end dem, vi har. Men jeg vil da gerne se på det materiale, der foreligger.

Hr. Niels Westerby siger, at boligsikringsforslaget er kompliceret. Heri er jeg enig. Hvis man vil lave en boligsikringsordning, kan man forsøge at tilstræbe den størst mulige forenkling, og man kan søge at tilstræbe de størst mulige sociale hensyn, og jeg har altså ment, at det var vigtigere at få tilgodeset de sociale hensyn videst muligt end at tilstræbe en forenkling. Skulle det vise sig muligt at forene disse to hensyn, vil jeg være overordentlig villig til at drøfte det, men det er klart, at den sociale islæt ikke må forringes på grund af, at man søger en eller anden forenkling.

Spørgsmålet om boligsikring for værelser har vi drøftet én gang. Det ville nok forudsætte, at vi skulle til at have lejekontrol for værelser over hele landet. Med hensyn

til de unge under uddannelse, er der jo den vanskelighed, at da boligsikringen bygger på en huslejerelation og det stort set drejer sig om unge mennesker, der ingen indkomst har, så ville man altså heller ikke kunne benytte systemet. Jeg mener i øvrigt, at for den store del af de unge under uddannelse skal problemet løses ved kollegiebyggeri og gennem ungdommens uddannelsesfond.

Jeg forstod, at liberalt centrum var imod de to lejelovsforslag. Jeg kunne forstå, om hr. Niels Westerby var imod forslaget til lov om midlertidig regulering af boligforholdene, som dog er den midlertidige ordning, der er følgen af lejevurderingen. Men jeg troede, vi var enige om, at lejerbeskyttelsen skulle opretholdes i den kommende tid, og det er jo det, lejelovsforslaget giver udtryk for. Det forstår jeg at man ikke er enig i fra liberalt centrum.

Det er rigtigt nok, at man kan se på enkeltheder i boligløsningen, og det vil jeg være villig til i den forhandling, der nu skal finde sted i udvalget. Allerede i de forhandlinger, der er ført om de gennemførte lovforslag, har de forligspartier, der indgik aftalen i foråret, jo også truffet aftaler, der gik ud over rammerne, og ændret ved enkelte ting i aftalen, og i den udstrækning, det er muligt under de forhandlinger, der nu skal finde sted i den nærmeste tid — under den udvalgsbehandling, som jeg regner med vi hurtigt kan komme i gang med — vil jeg naturligvis være villig til at foretage ændringer og gennemføre ting, som man må betragte som forbedringer.

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil gerne over for de bemærkninger, som den radikale ordfører, fru Else-Merete Ross, fremsatte vedrørende den pjece, der var delt ud forud for valget, have lov til at sige, at det er ikke over for mig tilstrækkelig argumentation bare at vise pjecen frem og sige: det eneste, der er skrevet, er det, der står på den side. For det er sådan set ikke kvantiteten, men kvaliteten af det, der er skrevet, det kommer an på. Der står bl.a. i denne pjece noget, som måtte overraske. Der er en gentagelse af det, fruén sagde i TV, efter at boligforliget lige var sluttet, om, at grundejerne har fået en uforholdsmæssig stor del af lejeforhøjelserne, men så står der også